

[Tholstrup.]

udstedes for 200 mill. kr. skatkammerveksler. Vi mener, at finansministeren må sætte tæring efter næring, og det ærede medlem hr. Funck Jensen har anvist, på hvilken måde store besparelser kan opnås.

Men vi finder det mærkelig inkonsekvent, at de partier, som modsætter sig overtrækket og forlanger strammere pengepolitik, minsandten går med til, at der nu fra statens reguleringskonto udtrækkes et par hundrede millioner kroner af de Marshallpenge, som ellers skulle være gået ind dér for at modvirke yderligere inflation og for at få opsamlet en del af de falske penge, som blev sat i omløb under krigen. De samme partier, som taler om stramning af pengepolitikken, som forlanger langfristede lån optaget, går minsandten med til at poste de penge ud, som er samlet op. Hvad er det for en inkonsekvent politik at møde frem med? Her er det ikke alene venstre, der går med, men minsandten også de konservative.

Man vil påstå, at Marshallhjælpen netop tilsigter sådanne udlån. Ja, men Marshallhjælpens første og vigtigste opgave var jo at skaffe omsætningsmidler, så de europæiske landes udenrigshandel kunne frigives. Og nu vil man, i hvert fald fra visse sider, opretholde en del af restriktionerne med den begrundelse, at der stadig er for stor købekraft ude blandt befolkningen. Vi vil derfor modsætte os, at disse penge nu bliver pumpet ud i omsætningen og således er med til at forhale den fuldstændige frigivelse af udenrigshandelen.

En yderligere udsættelse af frigivelsen kan senere blive vanskeligere, for så falder særfordele måske væk, og tabene ved den restriktionsbundne handel og produktion opsummerer sig. I stedet for formue samler vi mere gæld, som måske netop skal indfries, når vi står svagest. Paraplyen skal måske afleveres i øsende regnvejr. Dette har venstre medansvaret for, når de hjælper denne lov igennem ved ikke at stemme mod den.

Går man i dag en tur ud over landet, en tur ud over markerne, ser man, hvordan alt gror og trives. Efter den tredje milde vinter, hvor vi har sparet på brændsel og føde til dyrene til mægtige millionværdier, hvor byggeri og anden udendørs beskæftigelse nogenlunde har kunnet holdes i gang, får vi indtryk af, at vi atter i år, det tredje år i træk, vil få i det mindste en god høst. Pessimister vil måske sige, at det er for tidligt at udtale sig herom, men erfarne landmænd ved, at det aldrig har slået fejl,

at en mild vinter med megen regn og tidlig såning, efterfulgt af endnu mere regn, er resulteret i en god høst.

Hvor kan man glæde sig over Danmarks rigdom, takket være landets gode beliggenhed med mange havne, det gode klima og den gode jord, hvor der avles mere pr. arealenhed end i noget andet land. Her fremstilles det vigtigste råstof til vor industri, både til at føde vor befolkning med og samtidig i rigelig mængde til, at vi kan tilbytte os de varer, som vi har brug for udefra. Vi danskere er en lykkelig nation, som fra naturens hånd har fået skænket måske det rigeste land i Europa. Når vi så fra naturens hånd for tredje år i træk har fået klimatiske særfordele, samtidig med at vore udvandreres efterkommere nu finder tiden inde til gennem Marshallmilliarden at betale noget af deres gæld til fædrelandet tilbage, så er tidspunktet mere end nogensinde før inde til at se lyst på tilværelsen og kaste alt det væsen væk, som er opstået gennem pessimistiske betragtninger, hele restriktionspolitikken, hele denne afgudsdyrkelse, som primitive folk forfalder til, når nøden banker på deres dør.

Nu skinner solen igen over Danmark. Hvis vi ikke kan tage dette skridt i dag, under sådanne betingelser, hvornår kan vi så?

Thorkil Kristensen: Jeg vil gerne fremsætte visse betragtninger, der ligger i forlængelse af de bemærkninger, jeg gjorde, da vi behandlede skattelovene fornylig. Der er jo, som det allerede dengang blev understreget, en nøje sammenhæng mellem vor finanspolitik og den politik, der nu giver sig udslag i, at man ikke i øjeblikket mener at kunne gå videre med liberaliseringen af udenrigshandelen. Det er jo det centrale i det, der er kommet frem i den debat, der har været ført.

Nu går samlingen snart mod sin afslutning, og det forekommer mig, at den klarhed, som vi må have over vor økonomiske politik, og som befolkningen har krav på, er det nu snart på tide vi får. Vi fik den delvis under skattedebatten, hvor den højtærede finansminister erklærede, at det var regeringens hensigt stort set at standse liberaliseringen på det nuværende niveau, men man måtte være klar over, at dette var et foreløbigt standpunkt. Det fremgik endvidere af den højtærede finansministers udtalelser, at finanspolitiske foranstaltninger kunne blive nødvendige for at forbedre betalingsbalancen, men at regeringen ikke var indstillet på at gennemføre sådanne for-